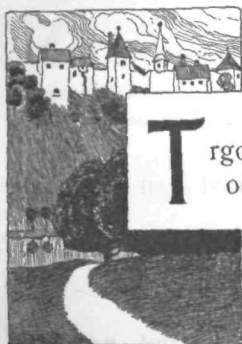

PRILOGA ZVONČKU.

Dedščina.

Priobčil *Solovej.*

Trgovec je imel dva sina. Starejši je bil očetov ljubljenec, in oče mu je nameraval dati vso dedščino. Materi je bilo žal mlajšega, zato prosi moža, da naj za sedaj sinovoma še ne pove, kako jima razdeli imetje. Ona je namreč upala, da stvar poravna. Trgovec se res da pregovoriti in ne pove sinovoma svoje namere.

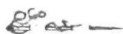
Nekoč je sedela mati pri oknu in jokala. Mimo prišedši potnik jo vpraša, kako to, da joka.

Mati mu pove, da joka, ker se še ni domislila, kako bi mogla pomagati mlajšemu sinu.

Potnik pravi: „Tvoji nesreči je lahko priti v okom. Pojdi in povej sinovoma, da dobi starejši vse, mlajši pa ničesar. Sama si potem dedščino že enako razdelita.“

Ko mlajši sin uvidi, da ne dobi ničesar, jo mahne po svetu, kjer se nauči mnogo stvari. A starejši ostane pri očetu in se ne loti nobenega dela, vedoč, da bo bogat.

Po očetovi smrti požene starejši sin vse imetje, ker se ni ničesar naučil, a mlajši se je naučil v tujini dela, zato je imel vedno vsega dovolj.

Kurent.

Ostani, ne hodi,
poskočno zagodi!
Mladina, juhu,
glej, Kurent je tu!

Zasviraj za šalo,
zasviraj za smeh
nevestici v balo
že s snegom v laseh,

nevestici — zimi,
ali pa sprimi
vesel nas v saneh
na gladkih, ledenih tleh!

Fran Žgur.

